

NOVINE

Pobožen, držbeni, pismeni list za vogrske slovence.
PRIHÁJA VSAKO NEDELO.

Cena Novin je na leto:

Domá	3 K.
v Ameriko	6 K.
za naročnike Marijina lista, če se jih več na eden naslov pošila, doma	2 K.
v Ameriko vsakom na njegov naslov	5 K.
Cena ednoga falata je domá za naročnike Marijina lista 4 filere, za nenaročnike 6 filerov.	

Dobijo se

Novine, Marijin list i Kalendar Šrca Ježušovoga pri

KLEKL JOŽEFI,
vpok. pleb. v Čerensoveih,

Cseröld, Zalamegye. Naročnina i dopisi se tudi k tomu moro pošilati.

Cena Novin z Marijinim listom i Kalendarem Šrca Ježušovoga vključno je na leto:

domá, če za več naročnikov na eden naslov se pošilajo	4 K.
če samo za ednoga	5 K.
v Ameriko vsakom naročnikom na njegov lasten naslov	8 K.

„Doli je šo ete spravičani vu hižo svojo.“

— Luk. XVIII. —

Hvála Bogi, žétva je dokončana pa skoro mlatídev tudi. Kelko menje nas je domá, kak ova leta, pa nam je Bog takši hod vremena dao, ka smo vsa lehko opravili. Znova bo krúh na edno leto pa je uničeno z tem vüpanje neprijátelov, šteri so se v tom vüpali, ka nas z gládom poterejo, da nas z orožjom nemrejo. Nesmileni anglež je morje zápro, z drúhých tálov svetá je ne pusto živeža na nemško, ne so se njemi milih starci, ženske, niti drogna deca, vse je šteo z gládom spomoriti pa či na vogrskom ne bi bilo silja više, kak je nam potrebno, bi tam že vüogi novi grob gláso grozen glád ednoga velkoga národa.

Da je pa Bog smileni. Po teškoj zimi nam je ešče bogšo žétvo dao od lanske. Na stolaj držín je znova beli krúh, deca ne bodo jokala za volo gláda pa naše vojske, šterih so ne mogli potreti z orožjom, je ne potrejno niti z gládom.

„Vu iméni božem“ sta začnola nemški casar i náš kral té boj, vu šterom bránita svoje národe proti velikanskoj moći vnuogih neprijátelov. Vu iméni božem so šli naši vojáci, kak nikda Dávid kral proti Goliáti, nad neprijátela; vši so se zmirili z Bogom pred svojim odhodom, vši so pohodili Jezuša v oltárskom sveství, vši so pisali i píšejo, ka se tam ne spozábjijo tudi z Bogá. Vu iméni božem smo njim žezelel mí domáci srečno zmágo, vu onom istom iméni smo napunili domá spovedárnice i stol Gospodnov: vadluvali smo pred celim svetom naše grehe i slabosti, ne smo se sramovali praviti: „Gospodne, smiluj se meni grehšniki.“

Pa zato smo se ne vkanili v našem Bogí. Gori je on podigno našo moč, pomágao nam je na bojišči, ár smo vši hodili vu hižo božo ino „smo šli spravičani vu hiže svoje“ tam odnet delat za naše.

„Pa ka zdaj dám Gospodi za vsa ona, šteri je dao nam?“ Z temi rečmi pitajmo, kak je nikda králeski pesmar pítalo samoga sebé ino odgovorímo z njegovov rečov: „Kelih zveličanja bom jemao ino bom zazíva imé Gospodovo.“

Vzemimo na dale na sebé vsa trplanja, vse nevole, ár či so, so ne brezi vole bože. Kelih to pomeni. Pa ga za volo Boga pijmo, té kelih zemelských britkostih. Pijmo ga: trpimo mi tū domá dale ino oni tam na bojiščih; ár ešče ne boža vola, ka bi se dokončalo naše trplenje pa zovimo dale na pomoč imé bože. Delajmo, trpímo vu ime bože, nosimo križe vu ime bože pa se vüpajmo eščebole vu njem, kak smo se vüpali dozdaj, dajmo se njemi prek zevsema z celim našim imánjom, zevsim našim srcem, zevsim veséljom i zevsov skrbjov. Pazimo, ka mo spravičani hodili po vseh svojih potáj pa de milostiven Bog duže z nami. „Či de pa Bog znami, što de te proti nam?“

Bojna.

Letnico smo obslužávali. Minolo je prvo leto boja, od šteroga véksega, bole krvávoga ešče ne vido svet. Edno leto smo že proti stáli krutim neprijátelom po vseh bojiščaj z našim jedinim prijátelom, nemcom. Pa ka nam prineslo to leto? Što odgovor žeze na to pitanje, naj pogledne okoli po rázni bojiščaj, pa dobi odgovor.

Preminoči tjeden smo pisali, ka

se naši pa nemški seregi znova začnejo gibati. Pa ka so zdaj doségnoli? To popisati je skoro nemogoče, ár tak slávnoga prodiranja, kak je naše zdaj proti rusom bilo, takše zmáge še svet ne vido. Tak daleč smo prišli, ka zdaj radovedno čaka celi svet, gda dobi rus zádjen vdárec, za šterim nemre drugo priti kak drági mir.

Nepričakano, kak blisk so privreli naši seregi pod mogočno rususko trdnjávo, *Ivangorod*. V krátkom časi so jo obkolili pa začnoli obstrelávat z žmetními štükami. *Varsava*, glávno mesto Rusko-Polskoga je že od trej stráni okolivzeta. Od sevra nemci rivlejo rusa prek *Narev* vodine. Cela vojna linija je zdaj pred gostimi trdnjávami, šteri v pol-kolobári bránijo rususko zemlo. Rusi se krvávo bránijo, ali brez vsega uspeha. Ne se njim posrečilo nas statiti stem tudi, ka so v Izhdnoj Galicijí večkrát napadnoli naše postojánke. Skoro celi kolobár smo že napravili okoli rususke vojske, šteri že nema druge poti za bežanje, kak proti *Brest-Litovski*, šteri je nájbližána pot domo.

Na *Taljánskom* Bojišči se velko bitje vršilo posebno, okoli *Gradiške*, v šteroj smo po več dnévoj borbi krvávo odbíli vse napáde. — Spodobno stojimo z našim zaveznikom po ovi drugi bojiščaj, tak ka se močno lejko vüpamo, da v krátkom popunoma zmágamo na vse kraje.

Prigodki preminočih dnevov so sledéči:

Hindenburg se znova oglášo. V tistem časi, gda so se naši seregi po celoj liniji gibati začnoli je znova naprej stopo Hindenburg generál pa v ništernom dnévi 29. jezero rusov vlovo i vnuogu štükov, strliva zapleno. Hindenburgovo prodiranje je velko vesélje napravilo pri nemcaj pa tudi pri nas. Naskori po tom so nemci obseli mesta *Pilaskowiece* i *Krasnostav*.

Kre reke Narew so nemci po krvávi bojaj prédrli sovrážno linijo pa ruse prek vodé odíti prisili. V tom časi so naši šeregi tüdi večkrát zbili se opirajoče ruse pa z junaškim napádom posvojili *Ivangerovske moste*. Ob toj priliki je več, kak 10 jezero rusov vlovleni.

Ivangerod obkoljeni. Jul. 23.-ga je prišeo veseli glás, ka smo ponosno rususko trdnjávo, Ivangerod okoli vzéli. Ruse smo notri pritisnoli pa začnoli z žmetnimi štuki obstrelávati zvünešnje trdnjáve. Vlovili smo jih pa znova več, kak 10.000.

Waršava je že tüdi skoro z cela obkoljena. Rusi se kruto bránijo navse kraje, naj bi stavili grozovitne napáde, ali vse zobstom, na Waršavo vržena zánka či duže tesnejša gračuje.

V Kurlandi so nemci 6.550 rusov vlovili.

Predeti kolobár rususki trdnjáv. V krvávi bojaj smo prédrli linijo, na šteroj edna skoro poleg ove stojijo rususke trdnjáve. *Pultusk pa Roshan* trdnjáve so nam prišle nájprvle v roké.

Oničeni rususki šereg. Below general je na Izhodnom bojnom poli pri mesti Savle oničo 5. rususki šereg.

V deseti dnévaj smo z nemcami vréd 120 jezero rusov zgrabili pa 29 štukov, 132 mašinpükš i nešteto vnožino strliva zaplenili.

Potoplena taljánska ládja. Eden naših podmorských čunov je od *Raguze na jug* torpederao edno taljánsko vojno ládjo, štera se je v 15. minotaj vtopila. Taljánska ládja se *Giuseppe Garibaldi* zvála pa 105. metrov duga i 18 m. sörka bila. Bilo je na njoj 27 rázlične velikoče štukov.

Türki so tüdi 4 sovrážne ládje zapravili. Na teh ládjaj je vnogo živeža pa strliva bilo.

V Suez dobli (kanáliš) je na mino zavdárla edna angležka ládja pa se potopila.

Nepošteni taljánje „Giornale Italia“ zváne novine to pišejo, ka so taljanje ednoga montfalconeiskoga dühovnika dolstrelili.

Obstrelávanje taljánskoga obrezja. Naše vojne ládje so se jul. 23.-ga znova na pot podale, pa so vu 160 km. dužini obstrelávale železničko linijo kre izhodnoga obrezja. *Chient, Campo, Marino, Tossagsia, Ternol, Ortona* zváne postáje so močno poškodováne, dve smo pa vüžgali. Več továrn (fabrik) smo njim tüdi razdrli. Na potoki *Moro* smo njim pa most razstrelili. V *S. Benedetto* mesti smo pa edne kasárne razrúšili. Čüdno, ka vu celom časi toga obstre-

lávanja se niedna taljánska ládja ne prikázala.

Na taljánskom bojišči, pošebno okoli *Gradiške* so se večdnévní, krvávi boji vršili. Več dni je trpelo bitje, v šterom so taljánje samo do časa prišli do naši nájprvih postojánk, ár smo je vsakikrát krvávo vózbili. Konec teh groznih bitk je to bio, ka so taljánje niti stopája ne napravili naprej, či rávno, ka so ogrumno vnogo lüdi zgübili.

V teh dnévaj so tüdi z morskov močjov šteli naprejstopiti pred mestom *Raguza*. Više 1000 krát so strelili z štükami, pa so komaj ništero zidino poškodovali. Vživlenji so nikomi ne kvára včinoli.

Pri Dardanellaj se türki junaško bránijo. Zavezniki že ogrumme zgübe májo, pa svojega namena so šče li ne doségnoli

Na Záhodnom bojnom poli francuzje pa angleži večkrát probajo predreti nemško linijo brez vsega dobička, ali poprek se li slobodno právi ka je tü zdaj mér, tem bole, ár vsaki že radovedno čáka odločitev tisti velkých bojov, šteri se zdaj na rusko-poljskoi zemli vršijo, šterih vpliva na ova drúga bojišča tajiti nemre.

Dom i svet.

Strájk v angležkých rúdaj. Velko skrb so spravili angležkoj vládi rúdárje, ki v južnom Valeši komeno vogelje kopajo. 200.000 jih je djalo dol škér. En čas so si ne znali kaj začeti z njimi. Delavci so sem pa tá hodili po mestaj, pa glasno proti boji kričali. Eden je to kričao, ka naj se potáplajo ládje, oni zato nedo delali, dokeč njim samim nede vola. Skoro eden tjeden je trpo strájk, šteri je ogrumne kváre napravo. Nasledke je začutilo ešče Taljánsko, štero nema vogelja, tak ka je prisiljeno bilo več pol želežnic staviti, naj vojaškim vlákom dojde.

Smrt nadvojvodice Marie. Dovica nadvojvode Rainer, *Maria Karolina Ludovika* je juliša 18.-ga v Badeni poleg Beča mrla. Pokojna je rojena l. 1825. sept. 10.-ga Pokop je jul. 21.-ga bio v Beči v cérkvi kapucinarov.

Mi mo želi rususko pšenico. Eden voják je pisao domo svojim starišom, kelko lepoga silja so nam rusi v Galicij pripovali. Vnogo pšenice pa žita so nasejali, štero so zdaj nám mogli neháti. Gda so se vö z Galicie napotili, te so to vse šteli zapraviti, samo ka so njim naši telko časa že ne dali.

Vogrski vloveni častnik pa máli kirgiz. Krigizje se zové eden máli ná-

rod v Ážiji na rususkoj zemli. Med tem lüdstvom se zgodilo sledče ešče v ma-juši. Eden szombathelyski častnik je tam vlovleni, pa vsaki drugi tjeden je smeо iti v bližanje mesto *Akmolinsk*, gde si je potrebna spoküpivao. Rávno si je nekaj prebirao v ednoj trgovini, gda je ovárao, ka edna kirgizka deteti obüteo pogája. Najsla je rávno pripravno blágo samo, ka ne mela teliko penez, ka bi vopláčala. Našemi častniki je na pamet prišla njegova mála Evica domá pa v žep ségnovši vüpláčao obüteo. Potom pa pisao domo, ka je stem, či rávno daleč, svojoj drágoj Evici šteo vesélje spraviti. Očinska lübav je tak správila obüteo ednoj nepoznánoj siroti.

Püšpekova okrožnica. Preminoči tjeden je vódana deséta okrožnica našega püšpeka, v šteroj odrédi, ka 8.-ga augusta se v vsakoj cérkvi more od boja kaj predgati. Na té dén de se pobéralo tüdi za delanezmožne vojáke. Opomina tüdi püšpek svoje dühovníke, naj razložijo lüstvi, ka nesmi srebrne pa drobne peneze zadržati. Što pa to guči, ka banke ne valájo, se naj gorjávi. Zvün toga ešče vnogo dobraga zapove pa prosi dobre knige za szombathelyske ranjence.

Amerikánska Zdrúžena Držanja nas-kori odgovor dájo na našo opombo, štero smo njim poslali zavolo vnožoga strliva, štero so našim neprijátlom správlali. V tom odgovori se stem bránilo amerikánci, ka bi nám tüdi dali, či bi do nás mogli. Priličen odgovor, pa jasno káže tisto poželivost amerikáncov z šterov za krajcarom bežijo, či té krajcar rávno v kri plava.

Cena cukra. Vlada je določila ceno cukra. Sto kil cukra ma 96 K. 50 fil. cene poleg té določitve. Razmi se od najfinejšega cukra v krančákah na pune voze. 1916. jan. 1. i pali márciuša 1.-ga se tá cena podigne vseli z 50 fileri.

Cena živeža v Dolnjelendavskom okraji. Székely Emil, okrajni glavar je sledče ceno določa za Dol-Lendavo i njéni okraj v živeži: Pšeničen krüh 50, 60, 70 fil. po kili; rženi 40, 50 fil., — žemla 5 fil., svinjska mast 5 k., po kili; slanina brez kože 4 k., kila; liter mleka 24 fil., vrhnja 80 fil., kisilaka 60 fil., zmočaja kila 4 k., i 3 k. 50 fil., jajce 8 fil., kila krumplov 8 fil., lüka 40 fil., zelja 14 i 16 fil., maka 60 fil., graha 60 fil., otrobov 28 fil., prosene kaše liter 40 fil., hajdinske 60 fil.; sliv 16 fil., orehov 20 fil.; grozdja kila do sept. 15.-ga 80 fil., zatém 70 fil., par piščanec za cvreti 2 k., za pečti 4 k., nekrmlena goska 3 k. 50 fil.; reca 2 k. 50 fil., liter tik-

vinoga olja 2 k., ličja kila 2 k. 80 fil. premoga (vogelje) 100 kil 2 k., 4 k. 20 fil., i 5 k., drv mehki meter 8 k., trdih 10 k., odrezkov 9 k., brez toringe; pive 3 deci 24 i 26 fil., v Kantah 56 fil., — Od teh cen više se ne sme kupiti i ne odati, pač pa niže.

Kak so naši slovenski črnovojniki prišli na srbsko bojišče.

I tak te v tom mesti v sakši isče, či bi kaj najše za kupiti na pot, da nam je dale idti. Alí ka bi najšli, da je tū siromaštvo či je rávno varašec. Tū smo se zdaj naklali, ka mo leži mašerati, kak da šterc s praznimi torbami z vesni ide.

Septembra 12-ga.

Bog nam pomagaj, pali dale! V eden breg začnemo mašerati, šteri je 1032 metrov visiki; z toga smo izdaj na vékšega šli; to vse nam nikaj ne bi bilo či bi domo šli, liki kam idemo?

V eden kot Bosnije, ge na dva kraja nas i pred nami čujemo, nej samo štuke grmeti, liki tudi ropot pušk; či človik eto premisli, ztrepeče v njem vsakša kaplica krv, a mi pa li idemo, da znamo, ka smo se zavezali i oblubili Bogi, da verni ostanemo krali i našej lüblenoj domovini. Idemo pa z vüpnyom naprej, da znamo ka dnes pridemo na mesto, gde si te počinemo. Ali kak obhodimo, to nevemo.

Prišli smo koli poldneva na mesto, na Pašina Brdo; tū so male kasarne; do sega mao sta tū bile dve stotniji 29-ja polka; te smo mi zaj gorobvezivali; oni idejo nazaj po našoj poti, nas pa razdelijo na vse kraje.

Septembra 14-ga

si premislavlem, kak de pa dnes? Z daj pošlejo z nas patrole na vse kraje k granici, samo ka ništerni so vujšli nazaj, pa so se najšli znam komaj za tjeden dni, z nešternimi so pa srbi odišli v svojo domovino. Eden mi je poznani Ščančar, melinčki oštarjaš.

Že pred poldnevom v ednom mesti z našov stražov boj trpi, gde nas srbi šejo zapasati; začne se telefoniranje za pomoč z kasárn. Velika moč je šla na nas, 3 bataljoni srbov, nas pa 2 stotniji; kaj si začnemo mi ki ešče tisto šker mamo, kak naši očaki 1878 leta v Bosnij? Pa že odvečara se močno proti postavimo; dobilismo dve stotniji pomoći; preslabi smo ešče bili, ali li se tak borili, da smo je močno odbili i si pot odprli, po šteroj smo se lejko potegnoli nazaj; grozovitno pokanje go-

lombišov, je trpelo do kmice sploj, tak dabi teklo; v noči so ranjence vkljup nosili, večer pa na strážo, šli gde je več méra nej bilo. Tū ravno, kde sem jas bio, mi je dva pajdaša strelo neprijateo; prvi je ranjeni, drugi je pa v strašni bolečinaj mro. Ranjeneč je bio streljeni v roko, mirajoči pa v červo.

Nakraci popišem mirajočega:

Strosi me, kak siromaček zdihávle i cedi krv z rane. Zdaj kriči za pomoč prijatelsko, i se stara za drobno dečico. Par vör je samo ešče živo, pa nikaj več nej spregovoro. Jaj vam četvero drobne dečice! Jaj tudi tebi žena lübezniva. To je ponavljao vedno, dokeč njem nej stekla vsa krv. Nazadnje pa: Pridita Jezuš i Marija, v zemita mi duso, da naj zaspim, spregovori, i ne ga več bilo.

Tak je mro te pajdaš moj, ki je dvakrat prle kre mene stao.

Bilo nas je sedem na toj straži v tistom mesti; po polnoči pa pride glas, da nam je odhajati za volo neprijatela, ki je sploj zapašüvao z velkov močov naš mali šereg. Po polnoči koli dvej vör smo odstavili kasarne i s pazkov potüvali názaj v Srbrnico. S kakšim gladom smo tū hodili, da smo 15-ja celi den nej meli menaža, ne morem popisati. Hvala Bogi, ka je dosta sliš bilo, štere so nam jako tečne bile nej samo za velki zajtrék, liki za mali tudi. Gde smo pa spali? V ednoj staroj trdnjavi, gde že samo obraščene stene stojijo, pa trava raste, na vekše koprive; i v tej koprivljaj sam tudi sladko spao! Zakaj smo pa tak dugo nej dobili menaža? Zato ka so naši trénci 30 Km-rov naprej i dale odišli i tam nas čakali.

(Dale.)

Na znanje!

Ki od vojakov zvedava, naj vse odgovori na vsa sledeča pitanja:

1. Ime vojakovo?
2. Kakšo šaržo je meo?
3. V šterom polki (regement), pri kelkoj stotniji (század, kompanija) i v kelkom oddelki (szakasz, cug) je služo?
4. Kde, v šteroj vesi i šteroga leta pa meseca se narodo?
5. Taborsko pošto štero je meo?
6. Na šterom bojišči je bio zadnjikrat?
7. Kda je pisao obslednjim?
8. Kakši glas je prišel od njega?

To si shranite dobro, i prle točno preglednite, kak te zvedávali. Vredništvo.

Glási.

Prošnja. Z bojišča se nam je poslala mila prošnja, da bi tretjeredniki opravljali edno devetdnevnico za mir. Prosimo je, naj spunijo to želo i v prošeni namen naj molijo na čast sv. Franciški 5 očanašov i 5 zdravi Marij devet dni pospoloma i v teh deveti dnévah naj se ogiblejo z lübézni do mirulubnoga Srca Ježušovoga vsaki čemérov, vsakoga burkanja. Ponizno prosimo to devetdnevnico.

Plemeniti dár. Po Plej Ivani so naši vrli slovenci poslali 216 K na ranjence i 54 K na samostan sv. Držine. — Vučák Marija z Krášči i Lük Marija z Domajinec sta na samostan sv. Držine nabrale 51 K 80 fil. — Vuk Matjaš z V. Polane Györkös Jožef z Nedelice i Horvat Štefán z Gumilic so v Clevelandi 650 K nabrali na naše ranjence i sirote vojakov i nam po rokah Sakovič Jožefa, türjanskoga plivanosa prekdali. — Hvalo ta dobra dela sama v sebi nosijo.

Od naših vojakov. Mrtev je Žlebič Štefan z Markovec. — Ranjeni so pa vnoži iz vseh krajov v teh strašnih, srditih bitkah. — Vlovlen je Flegar Janoš z Gradišča na Ruskem. — Žalik Anton nam je tudi glas poslao, ka sta zdaj spadnola v strašnih bitkah na Rusko-Polskom dva brata Raščana z Polane i Gabor Ivan z Sr. Bistrice. Vsem se smiluj Srce Ježušovo.

Zgrabečki éršokov namestnik. Premuš Dominik, posvečeni púšpek je preminoči tjeden domá hodo v Prelogi gde so ga z velkov radostjov sprijali, kakti svojega rojaka, ki je zdaj bio obprvim domá v púšpekoskoj opravi. Na Jakopovo, jul. 25-ga je slovesno sv. mešo slüžo, zvelkov dvorov. Po meši je Kühar János, gostolubni domáci plivánus vido pri svojem stoli visokoga gosta.

Letošnji pov. Minister polodelstva je zdaj dáo na svetlo račun od letošnjega pova. Silje je ešče ne všeširom zmlačeno, ali tak poprek se ze zná zračunati kelko smo letos pripovali. Pšenice blüzi 45 milion metrov. Žita 12 pa ječmena tudi 12 milion metrov. Ovsja pa više 10 milion. Láni smo samo 28 milion metrov pšenice pripovali, zato se nam letos zaistino ne trbe bojati od gládū.

Liplajnska občina, je 119 K 40 f. darüvala slepim vojákom. Lepo darovitost té mále občine se szombathelyske novine tudi pohválile.

Egzámen mlatilnih mašinistrov bo aug. 1-ga v Soproni v Tlandorffer vucli pot št. 4.

Grozna morska nesreča v Ameriki.

Eastland zvána lárja se v reki Čikago vtonila. Na lárja je 2500 potnikov bilo vu vremeni nesreče. Potnicke, ki so se na krovi lárje zdržávali so se rešili smrti, ki so pa notri v hižaj bili so vsi prejšli. Nesreča se tak zgodila, ka so vsi potnicke na ednom kráji stáli, pa se lárja pod ednostránskem žméčavom venkráj vagnola. Vpetih minotaj se zgodila nesreča, prišteroj je 1200 lüdih zgúbilo življenje.

Godovno Pápe. Sv. Oča je na Jakopovo posluhno pozdráv kardinálišov, k šterim je z lepimi pa važnimi rečmi gučao od boja. Govor pápe se ne objavi, ár je pápa ne meo namena ob toj priliki k sveti gučati.

Mlenje. Vogrsko králeska vláda je sleděca zapovedala na mlenje silja gledoč:

Pšenico, z štere 100 litrov 75 kg. vága, se 78 odstotkov more namleti pa samo čisti otrobi se smejo odračunati. Troja mela se slobodno naprávi:

15 odstotkov fine, stáre nulla mele za testo. 25 odstotkov stáre II.-ga klása mele.

Ostála pa more krühova biti.

Zito, šteroga 100 litrov 70 kil vága se tak more semleti ka se z sto kil 80 kil ednefajte mele naprávi.

Z Anglie nesmi zláta pošilati. Angležko vojáško poveljništvo je prepovedalo častníkom na Francusko zláte peneze pošilati. Lekaj angležki penezni žakli tudi dno májo.

Ranjenci. Blúzi 300 ranjencov je prišlo preminoči pondelok z talijanskoga bojišča v Szombathely. Sami teško ranjeni junáci so zmes v Marburgi dobili počitek pa novo vezálje.

Dobro i lepo se moremo vsi potruditi. Po toj poti bi vsaki čtevec meo priliko, ka med svojimi poznanci na lepe, vzvišene, tolažlive, pobošne misli občudi ne ednoga nebržnoga človeka. Na mesto toga, ka bi h krstitji, godi, k zdávanji i ob držih prilikah, nikaj vredne, nečemerne reči darivali, pripravnejše bi bilo, dr. čtevci, či bi si za darivanje takše reči zvolili, štere v lepoj, umetnoj i radost napravlajočoj obliku nas spominajo i na blagoslove naše vere i tak v podarivanom občudijo na prijeten način verske misli. Takši pripravni dari bi bili: amuletti, verižice i križeci na šinjek, čisla, stolne vürre z križom i držgo zlato pa srebrno blago, šteroga sijajno zalogo najdemo pri Il. Suttneri v Ljubljani št. 945. v krasnom ceniku krščanske prodajalnice. Prosite ga brezplačno i poštne prosto ga dobite.

Najnoveše.

50 cm. šörki štuki. Z Genfa nam glásijo, ka je austro-vogrsko vojno poveljništvo šest 42 cm. pa dvá 50 cm.

šörki štukov postavilo pred Ivangorod, z šterimi do zdaj te obstrelávali ivangorodske trdnjáva.

Zguba Rusov. Kak rusi sami spoznajo, so dozdaj 15.000 mašinpükš zgübili, z šterih smo največ mi pa nemci vzeli. Vnogo so njim tudi neprični novi vojáci spokvárali, ki so se ne meli časa navčiti z tem orožjom si djáti.

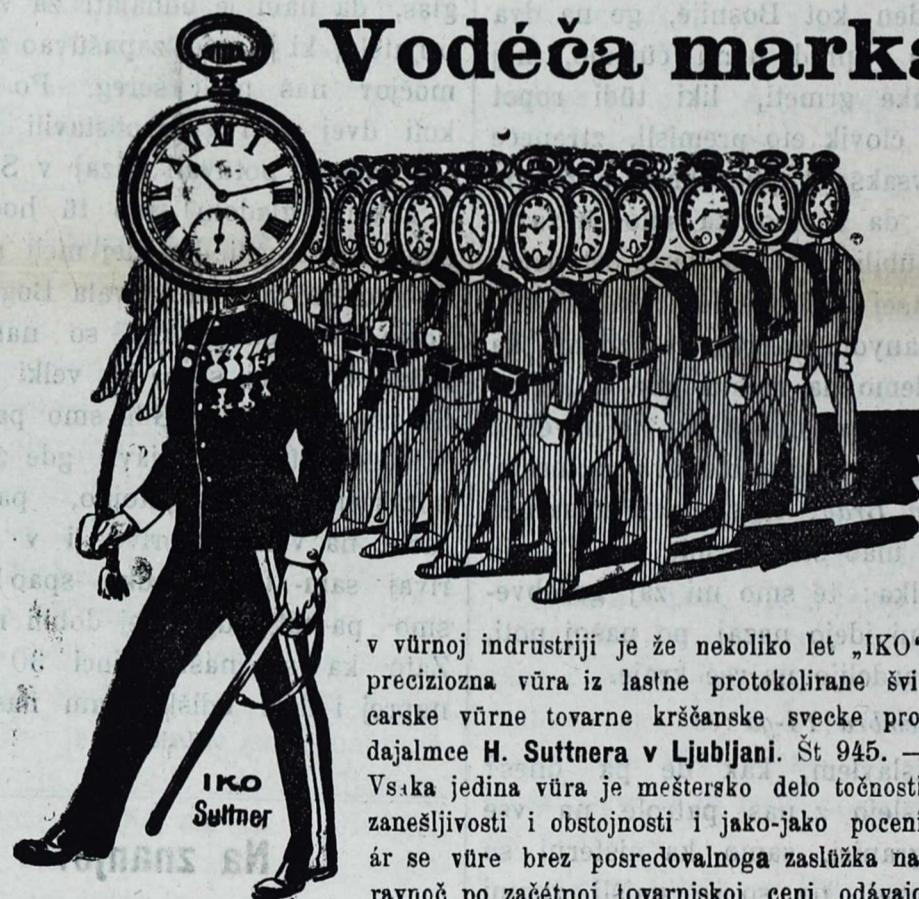
Na rususkem bojišči so naši se regi od Sokala na jug, na izhodnom bregi vodine Bug važne postojanke vzeli neprijátli pa 1.100 moštva zgrali.

Potopleni podmorski čun. Pri Daranellaj so törki potopili Mariotte zváni francuzki podmorski čun. Čun je bio 64 m. dugi pa 4·3 metrov šörki.

Nemški šeregi so ober Ostrolenke prekstopili vodino Narev pa zdaj či duže niže pritiskávlejo se junaško branéče ruse proti Bug vodi. Vlovili so tū več jezér rusov pa 40 mašinpükš zaplenili.

Kuzmič M. Strigova. Vse je poravnano. Bog plati. **Sveteč M. Martinje.** Od tistih, ki so v Przemysli bili, nam rusi ne dajo zdaj nikšega odgovora. Če dobimo, vam od sinu glás damo. **Koresec Juri.** Rítkarovci. Dobo sem 8 K. — Od vojáka pa vse tak dajte glás, kak v denesnjih Novinah čteče. **Čeh Janoš Nedelica.** Tivadar Štefan Črenovci. Poredos Štef. žena Bodonci. Kološa Feranca žena. Bodonci. **Gjergjek Maria Motovilci.** Ne morem tečas vaših goriskati, dokeč natenko mi ne odgovorite na pitanja v denešnjoj številki objavljena. **Zorko Štefan.** Beltinci. Od onih, ki so v Przemysli bi li ne dajo rusi nikšega odgovora. Imena časnikov so nam že doposalili prostih ešče ne. Kda glás dobimi, dobiš odgovor.

Pošta. Smejo se opet pošilati 35 dek težki zavitki na sledeče taborske pošte: 9, 10, 11, 14, 16, 34, 39, 45, 46, 51, 53, 55, 61, 69, 76, 78, 81, 85, 88, 91, 93, 95, 99, 106, 109, 113, 119, 129, 136, 145, 149, 151, 168, 169, 170, 176, 186, 187, 188, 189, 191, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 251, 254, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 322, 323, 324, 325, 326, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 630.

Pošta.**Vodéča marka**

v vurnoj industriji je že nekoliko let „IKO“ precizionza vura iz lastne protokolirane švicarske vurne tovarne krščanske svecke prodajalmec H. Suttner v Ljubljani. Št 945. — Vsaka jedina vura je meštersko delo točnosti, zanešljivosti i obstojnosti i jako-jako poceni, ár se vure brez posredovalnoga zasluzka naravno po začetnoj tovarniškoj ceni odávajo.

No 803. Ženska vura, ocelna ali nikeljana 7·90 K
No 804. Srebrna ženska vura, 6 rubisov .9·50 K
No 805. Srebrna ženska vura, 6 rubisov, móčna hišička .10·50 K
No 806. Srebrna ženska vura, 6 rubisov, na-rezljana hišička z zlatim krajnikom .13— K
No 410. Patentna Roskopf-vura z nikla, 36 vür ide .4·10 K
No 705. Anker-Roskopf-vura, z nikla obrača se na kamenih .5·90 K

No 501. Posebno plitva Kavalierska vura z nikla dvopokrivalna 8·80 K
No 349. Posrebrena patentna Roskopf-vura z lepo narezlanim dvopokrivalom 7·20 K
No 698. Nickel-Zylinder-Remontoir 5·50 K
No 518. Posebno plitva-Kavalirska vura z nikla, najmodernejsa oblika 7·50 K
No 851. Srebrni okroglo-oklapni lanček, Gramm 6— K
Lanček niklini 1— K
No 24. Amerikanski Double zlatni lanček elegantna oblika, stanovits lepi ostane 5·50 K

Vsaka vura je točno repasirana.

Veliki izbor

v vürach za moške i ženske v lančkah, prstankah, lepotičji v zlatom i srebrnom blagi v

krasnom ceniku

Razpošiljanje po povzetji, ali či se penezi naprej pošlejo. Kaj se ne bo vidilo, se zameni. Naslov:

Krasni cenik
na želo brez-
plačno

Nema podružnice.

H. Suttner samo v

Krščanska svecka prodajalnica.

Ljubljani Št.
945.

Lastna tovarna za
vure na Švicars-
kom.
Glavno zastepni-
stvo vurne tovarne
„Zenith“.

Nema podružnice.